

U S T A W A

z dnia 2025 r.

o zmianie niektórych ustaw w celu obniżenia kosztów energii elektrycznej oraz finansowaniu systemów wsparcia energetyki ze środków z handlu uprawnieniami do emisji CO₂¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.²⁾) w art. 45 po ust. 1o dodaje się ust. 1p w brzmieniu:

„1p. Dla przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej, uzasadniony zwrot z kapitału zaangażowanego w tę działalność, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, ustala Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w wysokości nie wyższej niż stopa referencyjna, o której mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 2025), obowiązująca w dniu zatwierdzenia taryfy powiększona o 3%.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775, 894, 896 i 1203) w art. 41 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Dla dostawy, wewnątrzwspólnotowego nabycia i importu energii elektrycznej (CN 2716 00 00) stawka podatku wynosi 5%, z zastrzeżeniem art. 44 pkt 2 i art. 45 ust. 1 pkt 10.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 311) po art. 11b dodaje się art. 11c w brzmieniu:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, ustawę z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, ustawę z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy oraz ustawę z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 834, 859, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 303, 759, 1218 i 1303.

„Art. 11c. 1. Od dnia 1 stycznia 2026 r. stawka opłaty przejściowej w odniesieniu do wszystkich podmiotów zobowiązanych do ich wnoszenia, w tym odbiorców końcowych, płatników opłaty przejściowej oraz przedsiębiorstw, o których mowa w art. 9 ust. 4, wynosi 0 zł za jednostkę miary właściwą dla danej grupy, tj. 0 zł na miesiąc albo 0 zł na miesiąc na kW mocy umownej.

2. Operator, oraz płatnik opłaty przejściowej a także przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 9 ust. 4, pobierają opłatę przejściową od podmiotów wskazanych w ust. 1, od dnia 1 stycznia 2026 r., z uwzględnieniem stawek, o których mowa w ust. 1.

3. Zarządca Rozliczeń S.A., otrzymuje rekompensatę z tytułu ustalenia wysokości stawki opłaty przejściowej zgodnie z ust. 1, ze środków publicznych pochodzących z aukcji uprawnień do emisji w ramach europejskiego systemu handlu uprawnieniami do emisji, zwanych dalej „środkami ETS”.

4. Przepisy będące podstawą do wyliczenia i ustalenia opłaty przejściowej stanowią podstawę do ustalenia wysokości rekompensaty.

5. Zarządca Rozliczeń S.A. przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informacje niezbędne do wyliczenia wysokości rekompensaty w szczególności o sumie należnych opłat przejściowych w przypadku niestosowania stawki 0 zł.

6. Rekompensata jest wypłacana przez ministra właściwego do spraw energii za każdy miesiąc w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy rekompensata, w wysokości, którą podmioty, o których mowa w ust. 1, zapłaciłyby zgodnie ze stawkami opłaty przejściowej, opublikowanymi zgodnie z przepisami art. 11a lub art. 11b, w przypadku niestosowania stawki 0 zł.

7. Minister właściwy do spraw energii określi w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres i termin przekazywania ministrowi właściwemu do spraw energii informacji niezbędnych do wyliczenia wysokości rekompensaty,
- 2) sposób przekazywania Zarządcy Rozliczeń S.A. środków z tytułu rekompensaty – biorąc pod uwagę konieczność zachowania płynności finansowej systemu wsparcia oraz efektywne wykorzystanie środków ETS.

8. Rekompensata nie jest wypłacana Zarządcy Rozliczeń S.A. w danym miesiącu kalendarzowym, jeżeli suma środków zgromadzonych na rachunku opłaty przejściowej Zarządcy Rozliczeń S.A. oraz na lokatach, o których mowa w art. 54 ust. 1, na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego dany rok, wystarcza na pokrycie w całości:

- 1) pozostałych do wypłaty środków na rzecz wytwórców;

- 2) zobowiązań, o których mowa w art. 18 ust. 4;
- 3) kosztów działalności Zarządcy Rozliczeń S.A. w okresie do dnia, o którym mowa w art. 21 ust. 1.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 303, 759 i 1218) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 59:

a) w pkt 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– wynosi 0,5%”;

b) w pkt 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– wynosi 0%.”;

2) uchyla się art. 60;

3) po art. 99 dodaje się art 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. 1. Od dnia 1 stycznia 2026 r. stawki opłaty OZE wynoszą 0 zł.

2. Podmioty pobierające opłatę OZE, o których mowa w art. 95 ust. 3 i 4 oraz 97 ust. 1 i 3, pobierają tę opłatę od dnia 1 stycznia 2026 r., z uwzględnieniem stawek, o których mowa w ust. 1.

3. Operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, otrzymuje rekompensatę z tytułu ustalenia wysokości stawki opłaty OZE zgodnie z ust. 1 ze środków publicznych pochodzących z aukcji uprawnień do emisji w ramach europejskiego systemu handlu uprawnieniami do emisji, zwanych dalej „środkami ETS”.

4. Przepisy będące podstawą do wyliczenia i ustalenia opłaty OZE stanowią podstawę do ustalenia wysokości rekompensaty.

5. Operator rozliczeń energii odnawialnej przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informacje niezbędne do wyliczenia wysokości rekompensaty w szczególności o sumie należnych opłat OZE w przypadku niestosowania stawki 0.

6. Rekompensata jest wypłacana przez ministra właściwego do spraw energii za każdy miesiąc w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy rekompensata, w wysokości, którą operator rozliczeń energii odnawialnej otrzymałby zgodnie ze stawkami opłaty OZE opublikowanymi przez Prezesa URE, zgodnie z art. 98 ust. 4, w przypadku niestosowania stawki 0 zł.

7. Minister właściwy do spraw energii określi w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres i termin przekazywania ministrowi właściwemu do spraw energii informacji niezbędnych do wyliczenia wysokości rekompensaty,
- 2) sposób przekazywania operatorowi rozliczeń energii odnawialnej środków z tytułu rekompensaty

– biorąc pod uwagę konieczność zachowania płynności finansowej systemu wsparcia oraz efektywne wykorzystanie środków ETS.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1505 oraz z 2025 r. poz. 303) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 49 w ust. 6 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Całość środków pieniężnych uzyskanych z aukcji uprawnień do emisji ogólnych w danym roku kalendarzowym lub ich równowartość przeznacza się przynajmniej na jeden spośród następujących celów:”;

- 2) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. Środki publiczne uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 2, stanowią źródło finansowania rekompensat opłat, o których mowa w:

- 1) art. 11c ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 311),
- 2) art. 99a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847, 1881 oraz z 2025 r. poz. 303, 759 i 1218),
- 3) art. 15b ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 711),
- 4) art. 74a ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2025 r. poz. 610 i 1302),
- 5) art. 64a ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602)

– w związku z wprowadzeniem stawki 0.”.

Art. 6. W ustawie z dnia z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 711) po art. 15a dodaje się art. 15b w brzmieniu:

„Art. 15b. 1. Podmiot zobowiązany, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, który realizuje obowiązek uzyskania oszczędności energii, o którym mowa w art. 10 ust. 1, poprzez nabycie i przedstawienie do umorzenia Prezesowi URE praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej, otrzymuje rekompensatę z budżetu państwa za koszty nabycia tych praw.

2. Rekompensata jest wypłacana przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na wniosek podmiotu zobowiązanego, w wysokości odpowiadającej faktycznie poniesionym kosztom nabycia praw majątkowych, o których mowa w ust. 1.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1, nie stanowią kosztów uzasadnionych w rozumieniu art. 3 pkt 21 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne i nie podlegają uwzględnieniu w taryfach dla odbiorców końcowych.

4. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb składania wniosków o wypłatę rekompensaty oraz szczegółowy tryb jej wypłaty, mając na względzie konieczność zapewnienia transparentności i terminowości wypłat rekompensat z budżetu państwa.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2025 r. poz. 610 i 1302) po art. 74 dodaje się art. 74a w brzmieniu:

„Art. 74a. 1. Od dnia 1 stycznia 2026 r. stawki opłaty mocowej wynoszą 0 zł na miesiąc.

2. Podmioty pobierające opłatę mocową, o których mowa w art. 69 ust. 2–5b, pobierają tę opłatę od dnia 1 stycznia 2026 r., z uwzględnieniem stawek, o których mowa w ust. 1.

3. Operator, otrzymuje rekompensatę z tytułu ustalenia wysokości stawki opłaty mocowej zgodnie z ust. 1 ze środków publicznych pochodzących z aukcji uprawnień do emisji w ramach europejskiego systemu handlu uprawnieniami do emisji, zwanych dalej „środkami ETS”.

4. Przepisy będące podstawą do wyliczenia i ustalenia stawki opłaty mocowej stanowią podstawę do ustalenia wysokości rekompensaty.

5. Operator przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informacje niezbędne do wyliczenia wysokości rekompensaty w szczególności o sumie należnych opłat mocowych w przypadku niestosowania stawki 0 zł.

6. Rekompensata, jest wypłacana przez ministra właściwego do spraw energii za każdy miesiąc w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy rekompensata, w wysokości, którą operator otrzymałby zgodnie ze stawkami opłaty mocowej opublikowanymi przez Prezesa URE, zgodnie z art. 74 ust. 4 pkt 1, w przypadku niestosowania stawki 0 zł.

7. Minister właściwy do spraw energii określi w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres i termin przekazywania ministrowi właściwemu do spraw energii informacji niezbędnych do wyliczenia wysokości rekompensaty,
- 2) sposób przekazywania operatorowi środków z tytułu rekompensaty – biorąc pod uwagę konieczność zachowania płynności finansowej systemu wsparcia oraz efektywne wykorzystanie środków ETS.”.

Art. 8. W ustawie o dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602) po art. 64 dodaje się art. 64a w brzmieniu:

„Art. 64a. 1. Od dnia 1 stycznia 2026 r. stawka opłaty kogeneracyjnej wynosi 0 zł za 1 MWh.

2. Podmioty pobierające opłatę kogeneracyjną, o których mowa w art. 61 ust. 2 i 3, oraz przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w art. 63 ust. 1 i 3, pobierają opłatę kogeneracyjną z uwzględnieniem stawki, o której mowa w ust. 1.

3. Operator rozliczeń otrzymuje rekompensatę z tytułu ustalenia wysokości stawki opłaty kogeneracyjnej zgodnie z ust. 1 zł ze środków publicznych pochodzących z aukcji uprawnień do emisji w ramach europejskiego systemu handlu uprawnieniami do emisji, zwanych dalej „środkami ETS”.

4. Przepisy będące podstawą do wyliczenia i ustalenia stawki opłaty kogeneracyjnej stanowią podstawę do ustalenia wysokości rekompensaty.

5. Operator rozliczeń przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informacje niezbędne do wyliczenia wysokości rekompensaty w szczególności o sumie należnych opłat kogeneracyjnych w przypadku niestosowania stawki 0 zł.

6. Rekompensata jest wypłacana przez ministra właściwego do spraw energii za każdy miesiąc, w wysokości, którą operator rozliczeń otrzymałby zgodnie ze stawką opłaty kogeneracyjnej, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 64 ust. 4, w przypadku niestosowania stawki 0 zł, w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy rekompensata.

7. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres i termin przekazywania ministrowi właściwemu do spraw energii informacji niezbędnych do wyliczenia wysokości rekompensaty,
- 2) sposób przekazywania operatorowi rozliczeń środków z tytułu rekompensaty – biorąc pod uwagę konieczność zachowania płynności finansowej systemu wsparcia oraz efektywne wykorzystanie środków ETS.”.

Art. 9. 1. W przypadku taryf zatwierdzonych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki przed dniem wejścia w życie ustawy, maksymalna wysokość uzasadnionego zwrotu z kapitału zaangażowanego dla przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej, o której mowa w art. 45 ust. 1p ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się od dnia 1 stycznia 2026 r.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wzywa przedsiębiorstwo energetyczne do zmiany obowiązującej taryfy, jeżeli jest ona niezgodna z limitem określonym w art. 45 ust. 1p ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.